Ved Arnen

Et Valg.

Fortælling af Karen M. Nielsen.

(Fortsat.)

Sørensen havde i denne „Stue" en ret indbringende Forretning, og det satte han Pris paa. Han var en beregnende, for ikke at sige gerrig Mand, der ikke var god at tjene, da kun faa gjorde ham til Pas. Opvartningen her besørgede han altid selv, men i Dag var han ikke hjemme, og derfor kom Jomfruen ind med det forlangte.

„Hvad!" udbrød Hans Rasmussen — den ene af Gaardmændene — og satte et Par store Øjne paa hende, „atter en ny Jomfru!"

„Ja, det er nok ikke saa fjældens her, hører jeg not", sagde hun lidt betænkelig.

„Nej, det er da vist. Hvor er De fra, med Forlov at spørge?"

„Fra S . . . by ved København."

„Hille Mænd, saa langt borte fra! Ok, hvor Ungdommen dog flakker om nu til Dags, det er rigtignok ikke som i min Ungdom, da kom man næppe uden for sin Faders Tofteport. Hvor fandt De paa at komme helt herud?"

„Jeg saa tilfældig Pladsen i en Avis, og saa mente jeg, at der vel ogsaa var gode Mennester herude."

„Aa ja, saamænd. Hvad er Deres Navn?" blev den mere end almindelige Gaardmand ved at spørge.

„Jenny Halvorsen", sagde hun afspredt, thi hun hørte nu Klokken paa Butiksdøren ringe og gik derfor ind for at indtage sin sædvanlige Plads bag Disken, men glemte at lukke Døren efter sig.

„Det var da en rigtig køn Pige", sagde Hans Rasmussen dybsindig. „Naa, sæt nu Smag paa Kaffen, Naboer, og lad Flasken vederfares Retfærdighed. Hvad tænker du paa, Jakob Holm?"

„Aa, ingen Ting", sagde den tiltalte lidt forvirret og stjndte sig at tillave sin Kaffe, men medens begge de to gamle nu fordybede sig i, hvor meget Tiderne havde forandret sig fra deres Ungdom og til Nutiden, tog Jakobs Tanker atter en anden Vej; thi gennem den halvaabne Dør kunde han se næsten alt, hvad der foregik i Butiken, og det kunde ikke andet end fange hans Opmærksomhed.

En lille, fattig klædt Pige var kommen ind og rakte med fuldstrømmende Haand Jomfruen sin Kurv, men denne saa fra Kurven paa den lille og spurgte deltagende:

„Fryser du?"

„Uh ja!" lød Svaret.

„Kom da med dine Vanter, du smaa."

Den lille Pige tog Vanterne af og gav dem til Jomfruen. Hun lagde dem stiltiende paa Kakkelovnen, tog derpaa en Stol hen foran denne og placerede Baret derpaa efter først at have aabnet hendes tynde Kaabe, for at Varmen bedre kunde gøre Virkning.

Der kom nu flere Kunder i Butiken, og til alle uden Undtagelse havde hun et venligt Ord og et mildt Blik fra de smukke, mørke Øjne.

Saa, nu var hun nok atter alene med den lille Pige, og hun fandt

Døvhed og Katarrh helbredet

MEN IKKE FØR "ACTINA" BLEV OPDAGET.

95 af 100 Tilfælde af Døvhed, kommet til vor Kundskab, er Resultaterne af kronisk Katarrh i Halsen eller Mellemøret. Luftvejene bliver tilstoppede af katarrhalske Afsondringer, som standser de vibrerende Bens Bevægelser. Indtil disse Afsondringer er bortfjernet er ingen Helbredelse mulig. Det indre Øre kan ikke naaes gjennem Sondering eller Sprøjtning; deraf kommer det at Øjenlæger og Læger ikke kan helbrede. Øretrommer er værre end unyttige. At der er en videnskabelig Kur for Katarrh bevises hver Dag ved Brugen af Actina. Den Dampstrøm, som skabes i Actina og gaar gjennem de eustakiske Rør ind i Mellemøret, opløser de katarrhalske Afsondringer paa sin Vej gjennem Tuberne, og løsner, Benene (Hammer, Amboit og Stigbøjle) i det indvendige Øre, saa at de bliver modtagelige for de mindste Lydvibrationer. Actina har aldrig undladt at kurere Summen for Ørene. Vi har kjendt Folk, der i Aarevis har lidt af denne ubehagelige Fornemmelse, som er blevne helbredede paa 3 Uger ved Brugen af Actina. Actina helbreder ogsaa Asthma, Bronkitis, saar Hals, svage Lunger, Forkølelse og Hovedpine, som alle direkte eller indirekte kommer af Katarrh. Actina sendes portofrit paa Prøve. Skriv til os om Deres Tilfælde. Vi giver Raad frit og bestemte Beviser for Helbredelse. Prof. Wilsons 100 Sider "Dictionary of Disease" frit. Tilskriv New York and London Electric Association, Dept. 258 C, 929 Walnut Street, Kansas City, Mo.

Modre.

Bank eller Drual helbreder ikke. Hvis det gjorde alle saa Børn døde Sengen. Der gives en konstitutionel Aarsag herfor, og jeg skal sende Eder en Anvisning paa en enkelt Hjemmebehandling, som helbredede mit Barn og mange andres.

MRS. G. SUMMERS,
Box D, Notre Dame, Ind.

nok, at hun nu var tilstrækkelig optøet, thi hun trak atter Vanterne paa hende, knappede hendes Kaabe og lukkede hende ud, men puttede samtidig et Par Bolcher i hendes Lomme.

Den lille takkede hende med et straalende Smil, som hun gengældte med et nydeligt lille Nik, saa lukkede hun Udgangsdøren i og vendte sig om, men mødte i det samme Jacob Holms interesserede Blik inde fra den anden Stue.

Dette, at han havde iagttaget hendes Færd, uden at hun vidste af det, gjorde, at hun blev rød. Lidt forvirret trak hun sig tilbage, og et Øjeblik efter blev Døren lydløst lukket i.

Jacob Holm fik nu pludselig travlt med sin Kaffe, som endnu næsten stod urørt, og undgik derved den Straffepræditen, som Hans Rasmussen allerede havde i Munden.

Et Øjeblik efter var de alle færdige og forlod Stuen, men ingen saa, at Jakob Holm sendte et lønligt Blik efter Butiksdøren, idet han indrømmede for sig selv, at denne Jomfru Halvorsen dog var et yderst interessant Studium.

* * *

Tiden gik. Vinteren fik Ende. Foraaret kom og svandt, og nu var det Sommer.

Hele Kærslev havde iført sig Sommerstrud. Haverne stod i Flor, og Duften af Roser og Jasminer bølgede helt ud paa Gaden til de barbenede Børn, der laa og legede i Sandet. Gamle Hans Rasmussen og hans Nabo standsede midt paa Gaden og beklagede sig gensidig over „Heden", og op gennem Byen kom Jakob Holm kørende i lys Sommerdragt med sine stolte brune for Jagtvognen, gjorde et lille Ophold udenfor Bagerbutiken og rullede saa videre, medens man inden for den aabenstaaende Dør stimlede Jomfru Halvorsen, som i lys Sirtses Kjole færdedes bag Disken.

Den unge Pige havde i den forløbne Tid vundet sig et ret anset Navn der i Byen, idet de rige havde lært hende at kende som en lige saa respektabel som smuk Pige, de fattige som en Sjældenhed i Venlighed og Godhed.

Men der var dog en af Kærslevs Beboere, som kendte hende særdeles godt, og det var Jakob Holm paa „Birkelund"; thi hun var den Genstand, hvorom hans Tanker oftest havde drejet sig siden hin Vinterdag, da han første Gang saa hende.

Han vidste saaledes, men rigtignok kun ad Omveje, at hun var Datter af en falleret Landsbyhøbmand, som var død, medens hun endnu var lille. At Moderen bernæst havde tjent Opholdet til sig og hende ved fransk Vask og Strygning, men nu ogsaa var død, efterladende Datteren næsten frændeløs i Verden, og at denne bernæst havde tjent for sit Brød ved lignende Pladser som den, hun nu havde.

Men han vidste mere om hende end dette. Vidste saaledes, at hun ikke blot var den nydeligste Pige, men ogsaa den dybeste Karakter, han nogen Tid havde mødt, og dog var han endnu ikke færdig med sit Studium.

Der var en Gaade i hendes Væsen, som han forgæves gættede paa, og det var, hvorfor hun aldrig vilde se paa ham som paa andre Folk. Kunde hun ikke staa der og slaa en Pasfiar af med de ældre Gaardmænd, naar de kom der i Butiken, og ofre sit bedste, følelsesfulde Blik paa den første den bedste — men kom saa han: „Hvad ønsker De?" — Bevares, al mulig Høflighed; han fik, hvad han forlangte, et køligt lille Nik med halvt sænket Blik — og saa kunde han gaa.

Og dog følte han sig fælsomt draget imod hende og kom der, saa tit han kunde faa Ærinde, og dertil havde han en særegen Opmuntring. Et Par Gange havde det nemlig truffet sig, at han ganske uformodet var traadt ind i Butiken, og han havde da set hende fare sammen, medens Kinderne rødmede som en Rose i Sommersol. — Men forsøgte han da en Samtale, saa stod hun der lige saa beherskt og indelukket som altid, og han følte, at han dog ikke var et Stridt videre. (Forts.)

Guds Ords Kraft.

(Efter „Missionsvennen".)

En ældre Mand gik en Dag gennem en af Indiens store Skove. Papegøjerne skreg og støjede i de høje Træer. Aberne hoppede fra Gren til Gren, jagende hverandre, sladrende om Kap, medens de grinte til vor Vandringsmand, naar han nærmede sig til dem. Hist og her kunde man gennem den tætte Skov stimte Rismarker, hvorpaa Landmænd arbejdede; men vor Vandringsmand gav liden eller ingen Agt paa alt dette eller paa noget, der omgav ham. Hvorfor gik han i saadanne dybe Tanker! — Jo, han følte sig saare ulykkelig. Han følte sig saare urolig ved Tanken om Døden, og hvad der skulde komme efter den. Den sande Gud havde han aldrig hørt noget om, men hans Samvittighed sagde ham, at han var en Synder, og at han havde en Dom i Vente. Medens han vandrede fremad, faldt hans Øje paa et hvidt Papir, som laa under et Træ. Hinduen lægger altid Mærke til ethvert Stykke Papir, paa hvilket der er strevet noget, selv om det er nok saa lidet. Han gik derfor hen og tog Papiret op, og da han fandt noget strevet paa det, undersøgte han det nøje. Han saa, at det var et Blad af en Bog, men til hvilken Bog det hørte, kunde han ikke finde ud. Dersom du, kære Læser, havde set Bladet, vilde du straks have sagt Bogens Navn, thi øverst derpaa stod: „St. Johannes's første Brev". Heldigvis kunde Manden læse lidt, han begyndte derfor straks at stave, og efter som han kom længere frem, udtalte han Ordene for sig selv: „Det, som var fra Begyndelsen, det, vi have stuet, og vore Hænder følt paa, nemlig om det Livsens Ord" o. s. v. Jeg behøver ikke at gengive alt, hvad han læste, thi naar du slaar op i Johannes's første Brev og læser til det niende Vers i tredie Kapitel, hvor du finder følgende Ord: „Hver den, som er født af Gud, gør ingen Synd", — saa ved du alt, hvad der stod paa det læsrevne Blad.

Ved den første Gennemlæsning af Bladets Indhold syntes vor Mand, at det var vanskeligt at forstaa, og at det ikke lignede noget af det, han før havde læst. Han begyndte atter at læse forfra, og nogle Steder forundrede ham meget. „Gud er et Lys, og der er aldeles intet Mørke i ham". — „Dersom nogen synder, have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige". — „I elskelige, nu ere vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skulde vorde; men vi vide, at naar han aabenbares, skulle vi vorde ham lige; thi vi skulle se ham, som han er".

Disse Bibelsteder satte nye Tanker hos vor Hindu. Han havde lært at dyrke mange forskellige Guder, blandt hvilke nogles Tilbedelse var forenet med grufulde Ceremonier. — Men dette Blad lærte ham, at Gud er et Lys. Man havde lært ham, at hans Sjæl efter Døden skulde vandre gennem en Mængde Tyrs Legemer — snart igennem en Løves, snart gennem en Hunds eller Ormes Legeme; men dette Blad lærte ham, at han skulde blive lig Gud.

Medens han tænkte over dette, erindrede han, at en navnkundig Fakir — saaledes kaldes enkelte af Hinduernes vise Mænd — boede i et gammelt Taarn i hans Nærhed, og denne navnkundige Fakir var ikke alene berømt for sin Visdom, men ogsaa for sin Gudsfrygt. Det var derfor ganske naturligt, at Hinduen tænkte: „Denne lærde Mand er just den rette til at forklare disse Ord for mig, og jeg er sikker paa, at jeg vil føle mig langt lykkeligere end nu, dersom jeg forstod dette lille Blad". — Han gemte derfor Papiret omhyggelig og gik til Fakiren. Da han kom til ham, fandt han ham siddende paa Taget af sit gamle Taarn. Uagtet Middagssolen kastede sine brændende Straaler paa ham, sad han alligevel uden Hovedbedækning eller nogen anden Beskyttelse mod Solen, thi han troede, at han behagede Gud ved at paalægge sig Lidelser, og at den, som kunde bære Smerterne med størst Taalmodighed, er Gud kærest.

Nanok — saaledes hed Hinduen — nærmede sig Taarnet og raabte: „Hellige Fakir, lyt til en ulykkelig Mand, som søger din Hjælp!" — Men Fakiren hverken rørte sig eller talte. — „Se", raabte Nanok, „dette Blad er fuldstrevet af guddommelig Visdom, forklar mig, hellige Mand, hvad disse Ord betyder". — Fakiren sad stadig ubevægelig og bekymrede sig ikke om Nanoks Begæring. Da tog Hinduen en lang Stok, splintrede den i den ene Ende, fæstede Bladet i Sprækken og rakte det op til Fakiren. Denne fandt derved sin Værdighed krænket, tog Bladet, kastede det ned til Nanok og raabte: „Gaa din Vej og forstyr ikke min Andagt". — Nanok tog Papiret og gik misfornøjet bort. Han begyndte atter at læse og tænkte: „Maaske er dette et Blad af den store Shastean — saaledes kaldes Hinduernes hellige Bog. Men det han havde hørt af den, havde slet ingen Lighed med, hvad der stod paa dette Blad. — „Men", tænkte han, „dette er maaske noget af det dybeste og vigtigste, som Præsterne ikke læser for Folket".

Han skyndte sig til den hellige Visdomsgudinde Canefas Tempel; der haabede han at faa Oplysning. Men Ordene: „Gud er et Lys", havde givet ham et ganske andet Begreb om Gud, end han havde haft før, saa at det afskyelige Afgudsbillede med den ophovnede Krop og Elefanthoved nu forekom ham saa modbydeligt, at han gik derfra, viis paa, at han der ikke kunde faa nogen Vejledning. — Han vandrede fredløs omkring og søgte efter nogen, som kunde hjælpe ham; men han fandt ingen. En Præst raadede ham til at sige Ordet „rum" Tusinde Gange uden Ophold. En anden raadede ham til at besøge tyve Templer. Men alt var forgæves.

Til sidst hørte han Tale om Kristne, et Slags Folk, der skulde bo i Byen Dinapore, og da Ordet „kristne" forekom i Ordene paa hans Blad, tænkte han, at disse Ord maatte staa i Forhold til hinanden. Han begav sig derfor straks til Dinapore. Da han kom der, fandt han snart kristne Missionærer, thi disse prædikede under aaben Himmel. De var saa venlige, at han fik Mod til at tale med dem. Da de havde talt, gik han hen til en af Missionærerne, tog sit Blad frem og spurgte: „Ypperste Mand, kan du sige mig, hvad dette betyder?" — Missionæren tog Bladet. Han saa, at det var en Del af Johannes's Brev og sagde: „Det er Guds Ord". — „Er alt, hvad der er strevet paa Bladet, Guds Ord? Lærer det Jesus Kristus?" — Missionæren aabnede straks sin Bibel, viste ham, til hvilken Del af Bibelen Bladet hørte, og sagde ham, at Bibelen var Guds Ord. Han fortalte nu ogsaa om Kristi Komme til Verden for at frelse Synderne. Nanok blev nogle Dage i Dinapore, han gjorde saa hurtige Fremskridt i Kristendomskundskab og viste en saa ærlig og oprigtig Søgen efter Herren, at han snart blev optagen i den kristne Menighed.

Paa den Tid var der just hos Missionærerne Mangel paa Bibler og Testamenter til Uddeling, saa at Nanok intet kunde faa, men han gik daglig til en af Missionærerne, læste i hans Bibel og lærte mange herlige Bibelsprog udenad. Nanok bestemte sig nu til at vende tilbage til sit Hjem, sælge alt, hvad han havde, og bosætte sig i Dinapore, hvor han altid kunde høre Evangeliet blive forkyndt. Og han begav sig paa Vejen. Guds Veje er imidlertid ikke vore Veje. Nanok naaede ikke engang det første Maal for sin Rejse. Nej, han havde en længere Rejse for sig, Rejsen gennem Dødens mørke Dal til det evige Liv.

Seks Dage efter hans Afrejse fra Dinapore rejste en Missionær sammen med nogle Venner samme Vej som Nanok. Det var sent om Aftenen, da de opdagede en Mand, som laa ved Siden af Vejen. Det saa ud, som han var Døden nær. Missionæren gik hen til ham. „Hvorpaa grunder du dit Haab om Evigheden?" hviskede han den døende ind i Øret. — „Jesus Kristus er min Frelser", svarede han med svag Stemme og lukkede sine Øjne i Døden. Den døde var Nanok.

I 60 Aar har han været Hedning, men paa Opstandelsens Morgen skal han med Glæde høre Basunernes Lyd og møde sin Frelser.

„Den, som har Sønnen, har Livet".

Frit Guld-Ur. Dette Ur har Kostet mig et helt Liv af dyrket Guld, amerikansk Urværk, — fuldt garanteret at holde korrekt Tid. At Udsendelse er det kun et guldbelagt Ur, som er garanteret i 25 Aar. Vi giver det absolut frit til Drenge, Piger eller hvem som helst, der sælger 24 Stykker af vore smukke Juveler til 10c Stykket. Send Deres Adresse og vi vil sende Dem Juvelerne postbetalt, og naar de er solgt, send os $2.40, og Uret med Kæde vil blive sendt. Martin George & Co., B 55, Niles, Mich.

Den gamle, berømte Lægeanstalt

N. ROSENBERG CO.,

Dr. C. P. FRIESE, Medical Sup't.

er den eneste skandinaviske Lægeanstalt i Amerika som gjør Behandling af **kroniske og private** Sygdomme til specielt Fag og brevvexler med norske og danske Patienter **paa deres eget Sprog.**

Private og nervøse Sygdomme

foraarsagede af Ungdoms-Ubesindigheder, **unaturlige Vaner** med alle deres forfærdelige Følger, saasom **Slappelse, Tab af Livskraft, ustikket til Forretning, Nyre- og Blærelidelser, svag Ryg** o. s. v., behandles hurtigt, omsorgsfuldt, billigt og i **dybeste Taushed** med sikre og paalidelige Medicíner, **specielt prepareret** for hver Patient. Medicíner sendes overalt.

Ungdommens Raadgiver,

en af os udgivet Bog paa 48 Sider, omhandler **Livets Hemmeligheder. Ægteskabet, mange Slags Sygdomme og deres Følger o. s. v., og burde læses af enhver ung Mand. Sendes frit i forseglet Omslag til enhver, som paa et Postkort eller i Brev sender sin Adresse til**

N. ROSENBERG CO., 80 Dearborn St., D 9 ; CHICAGO, ILL.

Do UWANTA get rask og lykkelig?

Do **UWANTA** get klar Hud, straalende Øjne, stærk Hjerne, livlig og smidig Gang? De kan ikke have disse Ting sammen med nedbrudte Fordøjelses- og Ærnæringsorganer.

UWANTA

er den eneste Præparatien paa Markedet i Dag, som med Held kurerer *Forstoppelse* og *Mave-, Lever-, Indvolde-* og *Nyresygdomme* tilligemed *Rheumatisme.* Den laves direkte af Bestyrelsen for Institutet, efter at den i flere Aar har eksperimenteret med dens Brug. **UWANTA** er uden Lige i den medicinske Verden i Dag for nysnævnte Sygdomme. Tusinder af levende Vidner **kan afgive Vidnesbyrd** om dens helbredende Kraft og Egenskaber.

——— If **UWANTA** get rask, **saa send $1.00 for en stor Flaske, 6 Flasker for $5.00,** og bliv kureret. **Den lille Bog, „The Road to Health", der følger gratis med hver Flaske, giver nøjere Oplysninger.**

Adresse:

STATE MED. SPECIALISTS INSTITUTE, Dept. B. 9., Des Moines, Iowa

EUREKALOL

ITCH-ECZEMA CURED.

IKKE NOGET, der vil CURERE ALT, men en speciel Recept, brugt med Held over 35 Aar, foreskreven of Dr. Burgess en af London bedste Hudsygde-Specialister.

EURECALOL ECZEMA CUREN er det berømte Lægemiddel, garanteret til hurtig at lindre og fuldstændig kurere enhver Sygdom i Hud eller Skalp. Det er absolut antiseptisk og sp redræbende. Tusinder af Vidnesbyrd om dets Fortræffelighed.

SPILD IKKE Deres Tid og Penge paa "Kurerer alt". De gør absolut intet godt.

Skriv straks til os efter vor berømte EUREKALOL ECZEMA CURE. Det vil fortælle Historien mere overbevisende end Sider af Argumenter. Pris postpaid, 50c og $1.00.

LID IKKE under disse torturfulde PILES. En Anvendelse af den berømte EUREKALOL PILE CURE vil give øjeblikkelig Lindring. Pris postpaid, 50 Cents.

THE EUREKALOL REMEDY CO., 1197 BERGEN STREET, BROOKLYN, N. Y.

THE MOST POPULAR IN USE

ESTERBROOK'S STEEL PENS.

150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM

WORKS CAMDEN N. J. 26 JOHN ST., NEW YORK.

Sælges i Danish Publishing House, Blair, Nebr.

Er Kristne forkvnt?

Missionær L. Røstvig paa Madagaskar fortæller i sin Bog, „Sakalaverne og deres Land", følgende: En Dag 1878 blev han overfaldet af en indfødt Høvding, som blandt andet bød ham at udlevere sin Forlovelsesring, som han havde paa Fingeren. „Nej", sagde Røstvig, for han stønnede, at det gik ikke an at give efter, „min Ring leverer jeg ikke levende." Da befalede Høvdingen en af sine Soldater at hugge hele Haanden af. Røstvig saa Soldaten ind i Øjet, rakte Haanden frem og sagde: „Der som du har Mod, saa hug den af!" Manden kastede sig paa Knæ og raabte til Høvdingen, at han ikke formaaede at hugge den hvide Mand. Rasende gav Høvdingen Ordre til Soldaterne at stille sig i Geled og lægge an. „Giv Fyr!" kommanderedes der. Missionæren stod med forslagte Arme og ventede paa Døden. Kuglerne peb om Ørene paa ham, men ingen traf ham. Da Skuddene var affyret, rakte Røstvig Haanden mod Høvdingen og sagde: „Du er ikke Mand for at tage Livet af mig; thi Gud i Himlen bevarer mig." Da rømede Fjenderne fra Stationen, medens Missionæren stod tilbage og tænkte med inderlig Taknemlighed paa Guds Naade og Frelse.

Stum, men beredt.

For nogle Aar siden havde et ikke ringe Antal Udvandrere nedsat sig og taget Farm i Indianergebetet. Men disse Udvandrere handlede ikke saaledes med deres Naboer, som det er ret for Gud. Kun en Familie var der, som mødte disse Hedninger med kristelig Kærlighed. En Indianer følte sig saa godt der, at han besøgte disse Folk næsten hver eneste Dag trods det, at hverken forstod han deres, eller forstod Familiens Lemmer hans Sprog. — En Dag viste han sig for disse Folks Dør og vinkede, at de skulde komme ud og følge ham. Men man forstod ham ikke og agtede ikke paa ham. Da traadte han ind i Kamret, og — før nogen kunde hindre det tog han Barnet ud af Vuggen, ilede ud af Døren og væk over Markerne. Faderen, Moderen og alt, hvad løbe kunde, tog Benene fat og ilede i Angst efter ham. Endelig stod han stille, lod Forældrene komme til og gav dem deres Barn. Samtidig vinkede og pegede han tilbage paa deres Bolig. De saa tilbage — men hvad var det! Hele Bygningen stod i Røg og Flammer. Opirret ved Europæernes Haardhed havde Indianerne sammensværget sig og drog nu om og dræbte samtlige Europæere og brændte deres Huse. Men denne ene havde villet redde sine Venner. Tale kunde han ikke, hans Miner forstod de ikke. Da tog han deres Barn og havde det faste Haab, at de alle vilde løbe efter det. Dette gjorde de, og det lykkedes ham at frelse dem. — Saa gør Herren vor Gud ofte med os. Naar vi løber Fare for at gaa under i vore Synder, berøver han os det kæreste, vi ejer; han tager det til sig. Vi løber efter ham med vort Hjerte og — netop dette vil han.

Steel Alloy Kirke- og Skole-

KLOKKER

Send for Katalog. C. S. Bell Co., Hillsboro, O

FRU OLSEN'S

TRADE MARK.

Værdifulde Salve.

Brugsanvisning. Smør lidt paa linnedlap og læg paa saaret. Sælges hos

Fru Olsen,

No. 97 West 20th Street, Bayonne, N. J.

PRIS 25c.

Fru Olsen's Salve er udmerket for brandsaar, bylder, gamle saar, eczema, skjoldsop, saar brystvorter og frostbit alle andre husdyrdomme. Spørg din Apoteker at sende for dig, tag ingen anden.

Til enhver, som indsender 25 cents Frimærker, vil vi sende Salven frit.

Mrs. Olsen's Linnement,

er en sikker Kur for Rheumatisme, svulne Fødder, etc. Linnement Sælges hos Fru Olsen eller Sende **$1.00** og vi vil sende det til dem.